

**Добрыя словы
пра родную мову**

**«Мова – гэта вялікі
народны скарб. Яго
нельга не паважаць,
як нельга не паважаць
родны народ».**

Іван Мележ

«Я – беларус, мая родная мова - беларуская».

Васіль Быкаў

**«Ніякае багацце людзей
не бывае даражэйшым
за родную мову».**

Якуб Колас

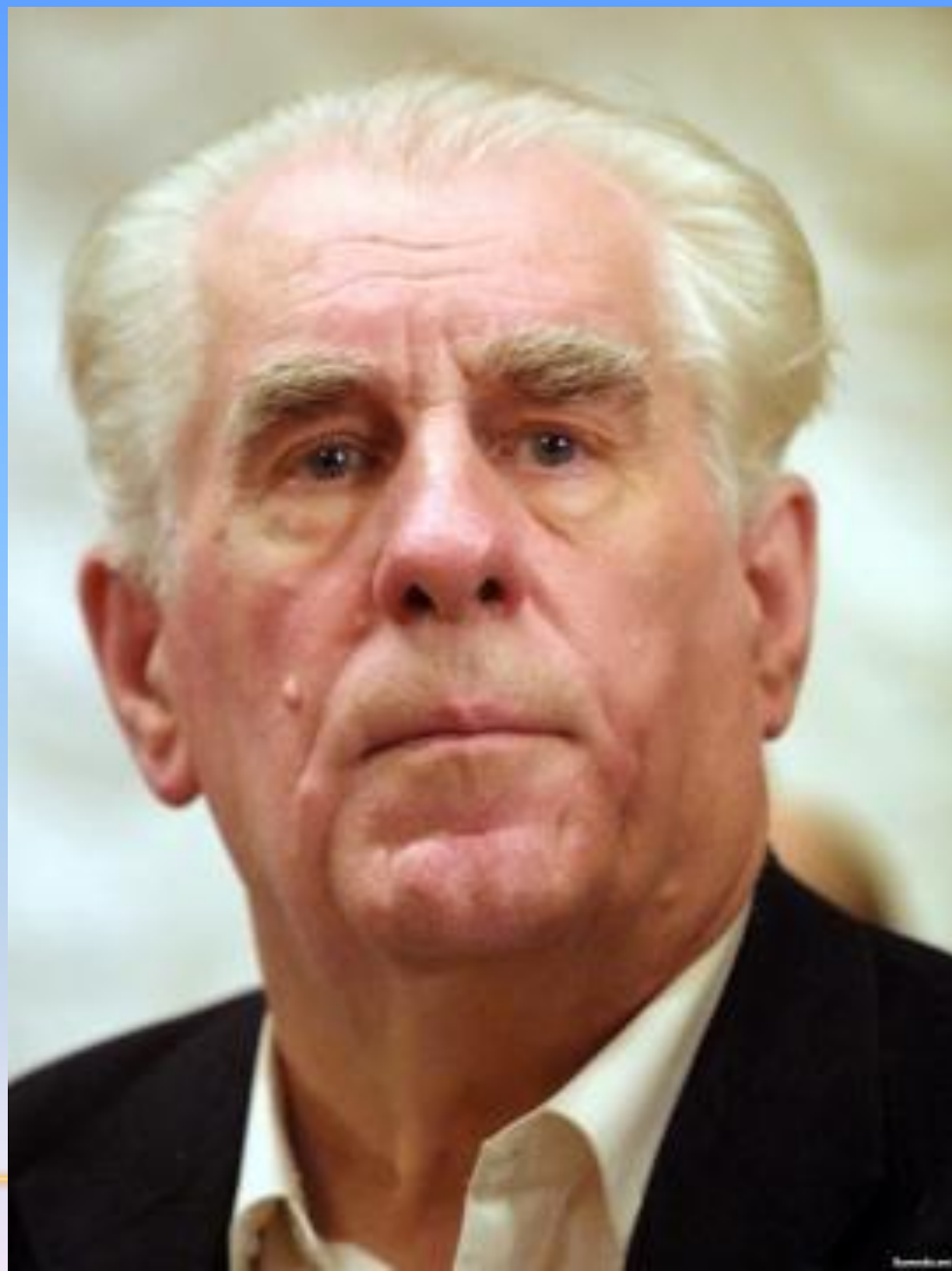
**«Хто забыў сваіх
продкаў – сябе губляе,
хто забыў сваю мову –
усё згубіў».**

Уладзімір Караткевіч

**«Сёння для нас важней
за ўсё — мова,
на першым плане
павінна быць мова.
Будзе мова — будзе
нацыянальная
свядомасць і будзе
Беларусь. Не будзе
мовы — не будзе
Беларусі».**

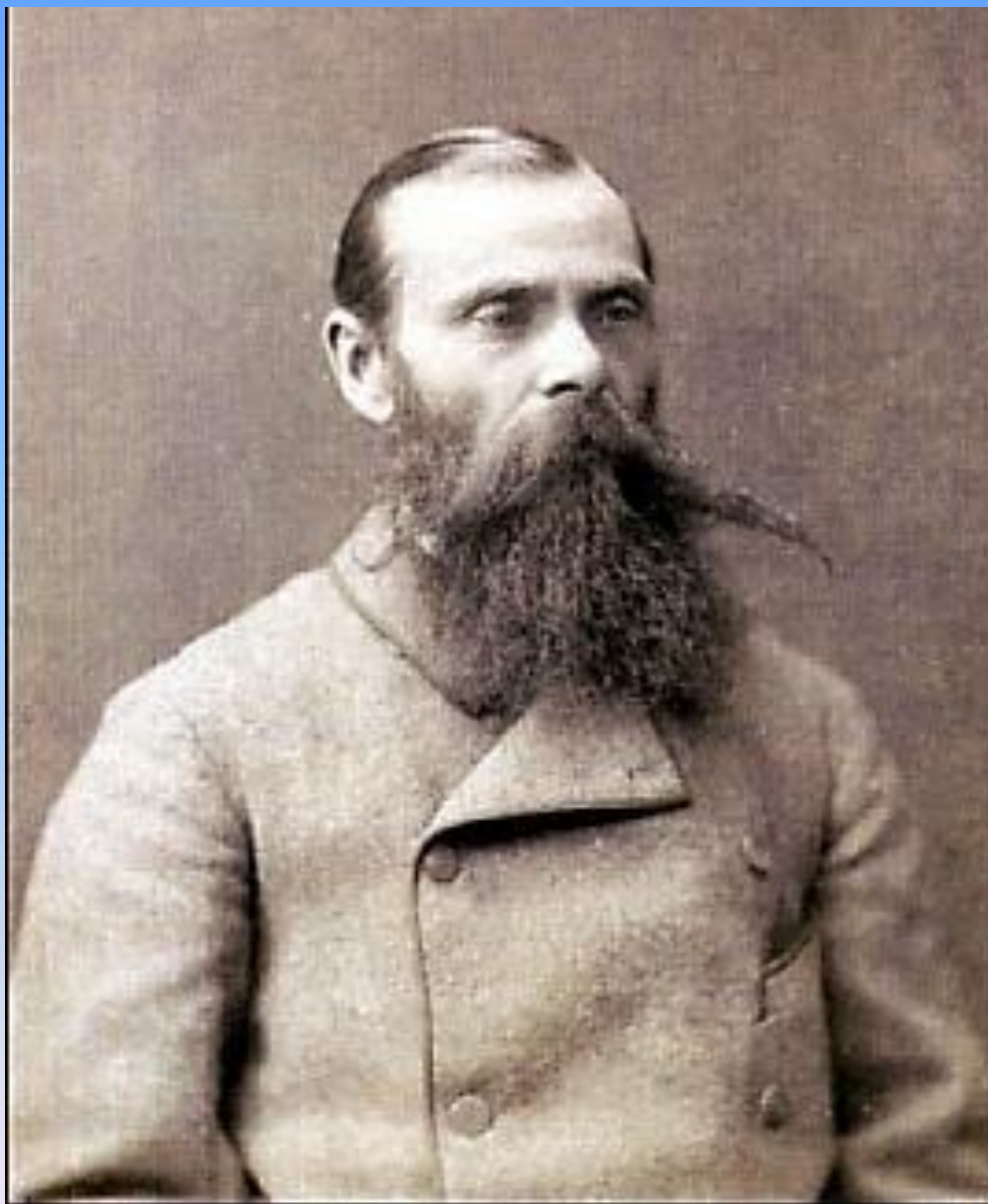
Ніл Гілевіч

«Кожны народ мае хаця б адзін геніяльны твор, і гэты твор – мова».

Алесь Рызанаў

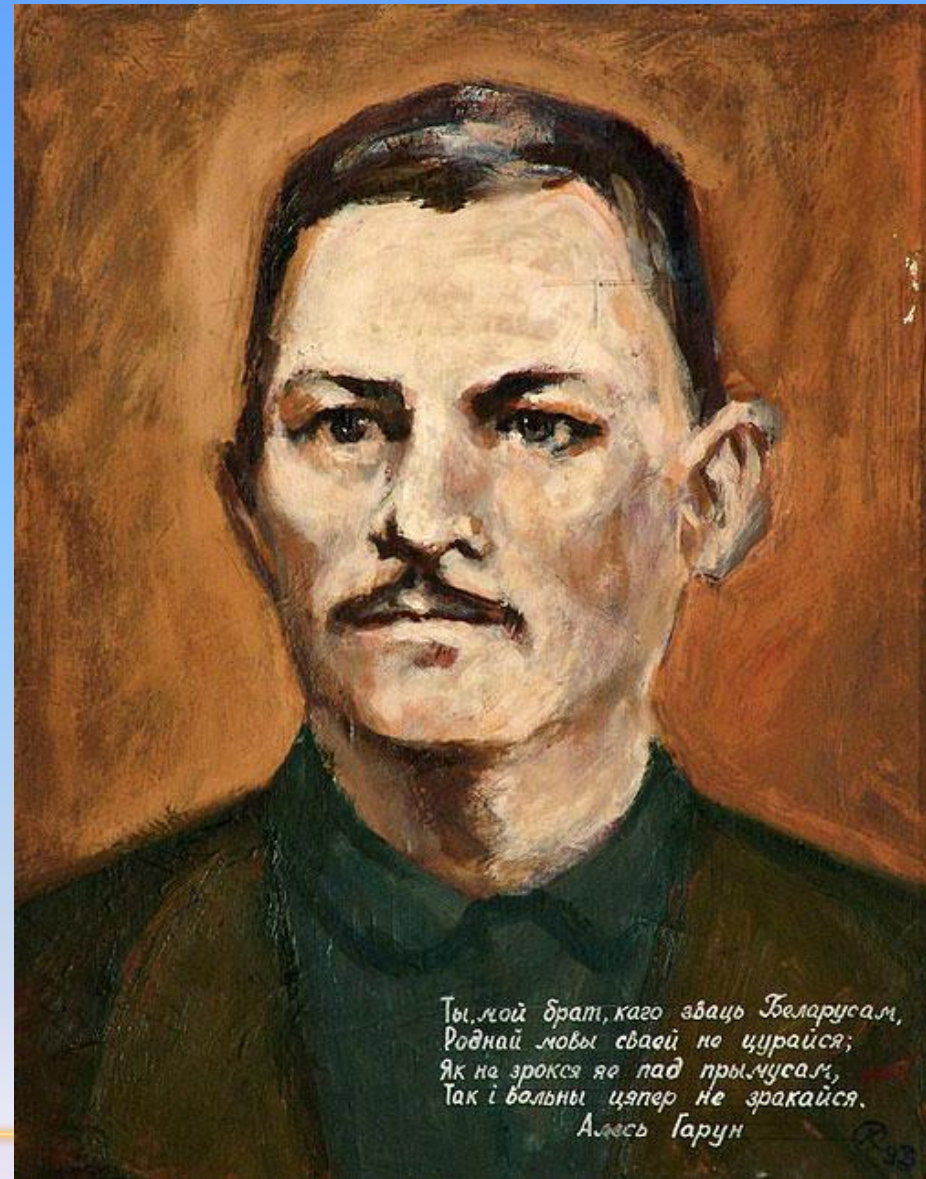
**«Яно добра, а нават
і трэба знаць
суседскую мову, але
найперш трэба знаць
сваю. Не пакідайце ж
мовы нашай
беларускай, каб не
ўмёрлі».**

Францішак Багушэвіч

**"Ты, мой брат, каго
зваць беларусам,
Роднай мовы сваёй
не цурайся;
Як ні зрокся яе пад
прымусам,
Так і вольны цяпер
не зракайся».**

Алесь Гарун

**Мова родная, мова дзядоў!
Іншай мовы мы ў сэрцы
не чуем.**

**Мілагучнасцю любых
нам слоў,
Быццам музыкай, душы
чаруем.**

Ларыса Геніюш

**Дала мне маці гэту мову,
Каб не нямым пайшоў
у свет,
Дала мне маці гэту мову,
Як спадчыну і запавет.**

Аляксей Пысін

**«Мова – крыніца
чалавечага жыцця».**

Пімен Панчанка

**«Любіце і шануйце, як святыню, роднае слова,
з якім вас літасцівы Бог на свет пусціў».**

Францыск Скарына

Родная мова

Пімен Панчанка

Кажуць, мова мая аджывае
Век свой ціхі: ёй знікнуць пара.
Для мяне яна вечна жывая,
Як раса, як сляза, як зара.
Гэта ластавак шчабятанне,
Звон світалыны палескіх крыніц,
Сінь чабору, і барвы зарніц,
І буслінае клекатанне.
Калі ж хто загадае: "Не трэба!" —
Адрачэцца ад мовы народ, —
Папрашу я і сонца, і неба:
Мне не трэба ні славы, ні хлеба,
Асудзіце на безліч нягод.
Толькі месяцаў назвы пакіньце,
Назвы родныя роднай зямлі,
Пра якія з маленства ў блакіце
Бор шуміць і пяюць жураўлі:

Студзень — з казкамі снежных аблокаў,
Люты — шчодры на сіні мароз,
Сакавік — з сакатаннем і сокам
Непаўторных вясновых бяроз,
Красавік — час маланак і ліўняў,
Травень — з першым каханнем,
сяўбой,
Чэрвень — з ягаднаю зарой,
Ліпень — з мёдам,
З пшаніцаю — **жнівень**,
Спелы яблычны **верасень**,
Светлы **кастрычнік**
У празрыстасці чыстай, крынічнай,
Лістапад — залаты лістапад,
Снежань — першы густы снегапад...
Ці плачу я, ці пяю,
Ці размаўляю з матуляю —
Песню сваю, мову сваю
Я да грудзей прытульваю.